

maatjes

Het geheime boek

Kerstverhaal voor
kinderen in groep 4-8

Juf Paulien Rijneveld

Stichting HVC helpt vervolgte christenen.

 hvc
Geloof verbindt

Het geheime boek

Als de school uit is rent Zuko meteen naar huis. Hij zigzagt door de mensenmassa heen. Brrr... wat is het koud buiten. Hij trekt de rits van zijn jas nog iets verder omhoog. Het is hier altijd heel druk op straat. Zuko woont namelijk in Beijing, de hoofdstad van China. Hier wonen wel twintig miljoen mensen.

Vandaag wil hij snel thuis zijn, want hij heeft gisteren toen hij jarig was, van zijn vader en moeder een heel groot LEGO-pakket gekregen. Een brandweerkazerne. Hij kan niet wachten om ermee verder te gaan. Wat zullen zijn vader en moeder trots op hem zijn als hij straks helemaal af is.

'Wacht! Zuko! Wacht op mij!' hoort hij ineens achter zich. Zuko stopt met rennen en draait zich om. Dan ziet hij ineens Guo tussen de mensenmassa vandaan komen. 'Zullen we samen huiswerk maken?' hijgt hij.

Zuko schudt zijn hoofd. 'Nee, ik ga verder met mijn brandweerkazerne.'

'Mag ik mee?' vraagt Guo enthousiast.

Zuko denkt even na. Eigenlijk wil hij het liever alleen doen, maar hij vindt het niet leuk om Guo teleur te stellen. Hij weet dat dat niet aardig is. 'Oké. Is goed,' zegt Zuko dan met een gemaakte lach.

'Leuk! Ik ga even tegen mijn moeder zeggen dat ik naar jou toe ga. Daarna kom ik er meteen aan.' Guo rent weg en verdwijnt tussen de mensen.

Zuko heeft ineens helemaal geen zin meer om te rennen. Hij sjokt tussen al die hoge gebouwen door, naar huis. Zelf woont Zuko ook in een hoog gebouw. Op de tiende verdieping. Maar hij heeft geen mooi uitzicht. Als hij naar buiten kijkt ziet hij alleen maar andere hoge gebouwen. Als ze hier geen hoge gebouwen hadden, zouden die twintig miljoen mensen nooit allemaal hier kunnen wonen.

Als hij thuis is schopt hij zijn schoenen uit en gooit hij zijn jas en tas in een hoek. Zijn moeder is in de keuken bezig. Vader is nog aan het werk, die komt meestal pas rond etenstijd thuis. Zuko ploft op de bank neer. Hierbinnen is het tenminste lekker warm.

'Hoe was het op school, jongen? Heb je veel geleerd?' vraagt zijn moeder vanuit de keuken. Zonder op antwoord te wachten komt zijn moeder met een dienblad de woonkamer binnen. Er staan twee gevulde glazen op en een schaal met gesuikerd fruit. Mam gaat tegenover hem zitten.

'Ging het goed op school?'

Zuko knikt. 'Ja hoor. We hebben nieuwe sommen geleerd. En de juf vertelde ons vandaag ook over een nieuwe godsdienstwet of zo. Maar dat begreep ik niet zo goed.'

Mam is even stil. Het lijkt wel of ze ineens een beetje verdrietig kijkt.

'Wat is er mam?' vraagt Zuko bezorgd.

Ze schudt haar hoofd. 'Het lijkt wel of ons leven steeds meer bestuurd wordt. Kijk naar al die camera's op straat.' Ze wijst even naar buiten. 'Niets blijft verborgen. Nu weer een nieuwe wet... Wat als het steeds erger wordt en we de kracht niet meer kunnen vinden?'

Nu is het Zuko die even stil is. De kracht niet kunnen vinden? Waarvoor?

Zuko kijkt zijn moeder fronsend aan.

Mam wuift met haar hand. 'Ach sorry. Je snapt er natuurlijk niets van. Je bent nog zo'n kleine jongen.' Een kleine jongen? Zuko vindt zichzelf helemaal niet klein. Hij is al acht jaar.

'O ja,' zegt Zuko dan ineens. Guo komt straks spelen. Hij komt helpen met de brandweerkazerne. Op het moment dat hij dat zegt gaat de bel. 'Wacht even!' zegt mam. Alsof ze door een wesp gestoken is springt ze op en loopt naar een tafeltje waar een dik zwart boek op ligt. Ze pakt het boek en gaat ermee naar de slaapkamer. Dan komt ze weer terug de woonkamer in. Zonder boek.

'Ja, ga de deur maar opendoen,' zegt ze dan geruststellend.

Wat doet mam toch vreemd, denkt Zuko.

Snel loopt Zuko naar de deur.

Even later komen Zuko en Guo de woonkamer binnen.

'Ha Guo,' begroet mam hem enthousiast. 'Kom je naar Zuko's nieuwe LEGO kijken? Hij is er helemaal weg van,' glimlacht ze.

Zuko is blij. Mam doet gelukkig weer gewoon.

Een heel uur bouwen Zuko en Guo aan de brandweerkazerne. Ze zijn zo geconcentreerd dat ze niet eens doorhebben dat Zuko's vader thuiskomt.

'Ha jongens. Lukt het?' horen Zuko en Guo ineens.

Zuko springt op en vliegt zijn vader om de hals. Hij wijst naar de brandweerkazerne.

'Kijk eens hoe ver we al zijn?'

'Knap hoor, jongens.'

Guo staat ook op. 'Ik denk dat ik maar weer naar huis ga. Wij zullen denk ik ook bijna gaan eten.'

Nadat Guo gedag heeft gezegd vertrekt hij naar huis. Zodra hij de deur achter zich heeft dichtgetrokken hoort Zuko zijn vader aan zijn moeder vragen: 'Heeft hij het zien liggen?' Zuko ziet dat mam haar hoofd schudt. Vader zucht opgelucht.

Wat is er toch allemaal aan de hand? Gaat het over dat boek wat op het tafeltje lag? Waarom mag Guo dat niet zien? Hij twijfelt even of hij er iets over zal vragen. Hij besluit om het niet te doen. Vorige week werd papa ook al zo boos toen hij iets over het zwarte boek vroeg. De juf had toen gezegd: 'Iedereen die thuis een zwart dik boek heeft, mag dat morgen mee naar school nemen.' Waarom zei ze niet. Het was gewoon een opdracht. Tijdens het eten had Zuko aan vader gevraagd of hij dat zwarte boek mee mocht nemen, want dat had de juf gevraagd. Van schrik had vader zijn vork laten vallen.

'Hoezo?' had zijn vader verbaasd gevraagd. Hij leek zelfs een beetje bang. Zuko had zijn schouders opgehaald.

Vader had hem strak aangekeken en gezegd: 'Dat boek mag je absoluut nooit mee naar school nemen en zeg tegen niemand dat we zo'n boek in huis hebben! Ook niet tegen Guo. Begrepen?'

Zuko had alleen maar geknikt. De rest van de maaltijd werd er niets meer gezegd... Sindsdien heeft hij nooit meer iets over het zwarte boek durven vragen.

Die avond kan Zuko niet in slaap komen. Hij denkt steeds aan het zwarte boek. Waarom verstopte mam dat? Waarom mag hij tegen niemand zeggen dat ze zo'n boek in huis hebben? Hij wordt steeds nieuwsgieriger. Hij stapt uit bed en sluipt op zijn tenen naar de slaapkamer van zijn vader en moeder. Zijn ouders liggen nog niet op bed. Hij hoort ze met elkaar praten in de woonkamer. Hij kan het niet goed verstaan. Als hij op de slaapkamer is kijkt hij in het rond. Waar zou mam dat boek hebben verstopt? Hij zoekt onder de kussens, in de nachtkastjes, onder de dekens. Nergens kan hij het boek vinden. Hij bukt en kijkt onder het bed. Ja hoor, daar ligt het. Hij raapt het op en stopt het boek onder zijn pyjamashirt. Zachtjes sluipt hij weer terug naar zijn kamer. Hij luistert even of zijn vader en moeder nog steeds in de woonkamer zijn. Ja. Ze zitten nog steeds te kletsen. Opgelucht kruipt hij in bed. Ze hebben niets gemerkt. Hij knipt zijn lampje aan en slaat heel voorzichtig het boek open. Wat een dunne bladzijden zeg. Hij wrijft er even over. Wat zou erin staan? Zuko ziet dat sommige zinnen en woorden onderstreept zijn. Zuko legt zijn vinger bij een onderstreepte zin en leest: "In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt goeden moed, Ik heb de wereld overwonnen."

Verdrukking? Wat is dat nou weer? En waarom heeft pap of mam deze zin onderstreept? Hij bladert verder. Ineens valt er een kaart uit het boek. Hij pakt de kaart op en kijkt ernaar. Op de voorkant staat een afbeelding van twee handen die in elkaar gevouwen zijn. Hij heeft zijn vader en moeder dat pas ook zien doen. Ze hadden hun handen gevouwen en mompelden iets. Zuko had dat gezien toen hij een keer in de avond naar de wc ging. Hij gluurde door een kiertje naar binnen en zag zijn vader en moeder met gevouwen handen aan tafel zitten. Nu hij deze kaart ziet moet hij daar weer aan denken. Dan draait hij de kaart om. Wat staat daar nou?

"We pray for you", staat er met pen op geschreven. Dat lijkt wel Engels. Wat zou het betekenen? Ook staan er op de achterkant een hoop woorden geschreven. Jannie, Kees, Charlotte, Liza, Yelmer, Thomas. Het lijken wel buitenlandse namen of zo. Van wie zou deze kaart zijn? Hij kijkt nog een keer naar de afbeelding op de voorkant. Dan legt hij de kaart op zijn nachtkastje en bladert hij weer verder in het boek. "Het Evangelie naar Mattheüs", ziet hij staan en hij leest verder. Abraham, Izak, Jacob, Juda en nog veel meer. Wow, wat een hoop namen. Hij vond die zes namen op de kaart al veel. Wie zijn dat allemaal, denkt hij bij zichzelf? Dan leest hij weer verder.

"De geboorte van Jezus Christus was nu aldus..." Wat een moeilijke woorden. Maar hij geeft niet op. Hij raakt geboeid door de woorden die hij leest. Het gaat over Jezus Christus, Die geboren werd uit de maagd Maria. Hij blijft doorlezen tot hij zijn ogen niet meer kan openhouden. Met het zware, dikke, zwarte boek in zijn handen valt hij in slaap...

Midden in de nacht schrikt hij wakker. Het boek!, denkt hij verschrikt. Ik moet het boek terugleggen! Hij voelt om zich heen. Niks... Hij knipt zijn lampje aan en kijkt om zich heen. Het boek is weg. Ook de kaart ligt niet meer op zijn nachtkastje. O, nee! Zijn vader of moeder hebben het vast gepakt toen ze hem een nachtkus kwamen geven. Ze zagen natuurlijk licht branden op zijn kamer. Nu weten ze dat ik stiekem

naar hun kamer ben geweest en het boek gepakt heb. Hij voelt zich erg naar. De rest van de nacht voelt hij zich rusteloos, maar het lukt toch om nog een poosje te slapen.

Als hij de volgende ochtend uit bed komt, zitten zijn vader en moeder al aan tafel.

Hij ziet aan hun ogen dat ze teleurgesteld zijn.

'Kom even zitten, Zuko,' zegt zijn vader ernstig.

Voordat zijn vader iets kan zeggen brandt Zuko los. 'Het spijt me! Het was nooit mijn bedoeling, maar jullie doen zo geheimzinnig over dat boek. Ik werd gewoon nieuwsgierig! Het spijt me echt dat ik het boek gepakt heb,' snikt hij.

Zijn vader en moeder kijken elkaar aan. Dan legt moeder een hand op zijn schouder.

'Het is al goed, jongen.'

'Echt waar?' Zuko kijkt zijn moeder aan.

Ze knikt geruststellend.

Dan zegt vader: 'Het is tijd dat je de waarheid hoort. We mogen en kunnen dit niet langer voor jou verborgen houden.'

Zuko wordt een beetje bang. Verborgen houden? Hebben ze een geheim? Wat gaat vader in vredesnaam vertellen?

'Maar niet nu. Jij moet zo naar school en ik moet aan het werk. Vanavond gaan we er rustig over praten.'

Zuko kijkt teleurgesteld. Laten ze hem heel de dag wachten?

Vader ziet het. 'Jongen, wat ik ga zeggen is niet iets om even kort te vertellen. We willen dat je het goed begrijpt. Maar denk erom dat je met niemand over het boek praat. Ik weet niet wat je gisterenavond allemaal gelezen hebt, maar praat er met niemand over, oké? Dat lijkt ons het beste.'

Zuko knikt.

Die schooldag kan Zuko zich moeilijk concentreren. Wat bedoelt vader? En wat gaat hij vertellen? Hij kan er toch wel met Guo over praten? Maar dan hoort hij de indringende stem van zijn vader in zijn hoofd:

'Praat er echt met niemand over.'

Wat als hij het wel doet? Wat gebeurt er dan? Hij begrijpt er echt niets van. Waarom is dat boek zo'n geheim? Vanavond zal vader het vertellen. Hij is erg benieuwd. Alsof de juf hem aanvoelt heeft ze het ineens over de opdracht die ze pas aan de kinderen had meegegeven. 'Iedereen die een zwart boek in huis heeft, moet het mee naar school nemen.' Niemand verroert zich.

'Niemand heeft dus zo'n zwart boek in huis?' vraagt de juf met harde stem. Zuko wil bijna zijn vinger opsteken, maar hij kan zich nog net inhouden. Hij voelt dat hij zenuwachtig wordt. Wat als de juf erachter komt dat hij liegt? Hij voelt dat zijn gezicht rood wordt. Als ze maar niet net naar hém kijkt. Dan ineens blijft haar blik op hem rusten.

'Zuko? Wat is er? Wil je iets tegen me vertellen?'

Weer hoort hij die indringende stem van zijn vader in zijn hoofd.

Langzaam schudt hij zijn hoofd. Dan kijkt de juf naar Guo.

'Jij, Guo?' Ook hij schudt zijn hoofd.

Zuko haalt opgelucht adem. Dat was schrikken. De juf had gelukkig niets door. Of wel?

Die avond zitten Zuko en zijn vader en moeder aan de eettafel. Het dikke zwarte boek ligt midden op de tafel. De kaart steekt er half uit. Vader schraapt zijn keel en begint. Hij wijst naar het boek. 'Dit is dus een Bijbel,' zegt hij heel serieus. 'Ik heb hem van een collega gekregen. Eerst wisten wij niet zo goed wat we ermee aan moesten. Eerst wilde ik het boek eigenlijk helemaal niet aannemen.' Vader kijkt even naar mam. 'Maar ik heb gezien hoe die collega veranderd is. Hij straalt helemaal als hij over de personen uit dit boek praat. Toen dacht ik... Er moet wel iets heel bijzonders mee zijn. Ik begon uit het boek te lezen en het raakte mij meteen. Het is zo anders dan het volgen van Boeddha. Als je Boeddha volgt, dan moet je naar veel regels luisteren die andere mensen hebben verzonnen.' Hij wijst weer naar de Bijbel. 'Maar dit is zo bevrijdend. Ik kan het moeilijk omschrijven. Het is iets wat je zelf moet ervaren.'

Zuko heeft zijn vader nog nooit zo blij zien kijken.

'Eerst durfde ik niks tegen je moeder te zeggen. Ik had geen idee wat ze ervan zou vinden.'

Zuko ziet dat zijn moeder even zachtjes knikt.

'Ik had het boek onder mijn matras verstopt. Ze vond het.'

Zuko kijkt naar mam. Hij ziet dat er tranen over zijn moeders wangen lopen. 'Vindt u het geen mooi boek, mama?' vraagt Zuko bezorgd.

'Juist wel,' antwoordt zijn moeder zachtjes. 'De dingen die erin staan... het is het mooiste wat ik ooit gelezen heb. Dat Iemand naar de aarde kwam om voor ons te sterven,' zegt ze snikkend.

'Bedoelt u Jezus Christus?' vraagt Zuko.

Vol blijdschap kijken zijn vader en moeder hem aan.

'Je hebt erover gelezen, hè jongen?'

Zuko knikt. 'Maar ik begrijp er nog zo weinig van. Geloven jullie nu ineens iets anders? En Boeddha dan?'

'Het is ook allemaal moeilijk te begrijpen Zuko,' zegt mam. 'Maar ik voelde gelijk dat in dit boek de waarheid staat. Dit is het. Ik weet het zeker.'

Zuko knikt, ook al begrijpt hij er niet veel van.

'Maar we zijn bang. We moeten erg voorzichtig zijn,' zegt zijn vader bezorgd.

'Bang? Waarom?'

Vader zucht. 'Niet iedereen denkt zoals wij. Sommige mensen haatten alles wat er in de Bijbel staat, dus ook de mensen die in een Bijbel lezen, of er verhalen uit vertellen. Zelfs het bezitten van een Bijbel kan mensen al boos maken.'

'Maar waarom dan?' vraagt Zuko verbaasd.

Zijn vader pakt de Bijbel en begint erin te bladeren. Hij stopt bij een bladzijde en legt zijn vinger bij een zin. Hij leest voor: "En ook allen, die godzaliglijk willen leven in Christus Jezus, die zullen vervolgd worden."

Vader bladert een stukje terug. 'Maar er staat ook: "Zalig zijt gij, wanneer u de mensen haten, en wanneer zij u afscheiden, en smaden, en uw naam als kwaad verwerpen, om des Zoons des mensen wil. Verblijdt u in dien dag, en zijt vrolijk; want, ziet, uw loon is groot in den hemel; want hun vaders deden desgelijks den profeten."

Zuko zucht. 'Wat een moeilijke teksten.'

Vader legt een hand op zijn schouder. 'Lastig allemaal, hè?'

Zuko knikt. 'Dus jullie geloven nu ineens iets heel anders?'

'Je kunt je ook afvragen of we hiervoor überhaupt wel een geloof hadden. Het was een geloof dat wij hadden doorgekregen van onze voorouders. We dachten er eigenlijk nooit bij na. Maar dit...' Vader legt zijn hand op de Bijbel. 'Dit gaat alles te boven. We zijn bereid ons leven voor Jezus Christus te geven. Wat er ook gebeurt.'

Zuko weet niet zo goed wat hij moet zeggen. Dan denkt hij ineens weer aan die kaart die hij gelezen heeft. Hij wijst naar de kaart die nog steeds uit de Bijbel steekt. 'Van wie is die kaart?'

Mam trekt de kaart tussen de bladzijden uit. 'Deze kaart zat in de Bijbel toen we hem kregen.'

'Er staat iets opgeschreven. Wat betekent dat?' vraagt Zuko nieuwsgierig.

Mam kijkt naar de kaart en zegt: "We pray for you". Dat betekent: we bidden voor jullie.' Er loopt weer een traan over mams wang. Ze veegt hem met de rug van haar hand weg. 'Mooi hè? Deze kaart komt van een gezin uit Nederland. Ze bidden voor ons, terwijl ze ons helemaal niet kennen.'

'Maar waarom schrijven ze dan een kaart aan ons? En van wie zijn al die namen die eronder staan?'

Mam glimlacht. 'Die namen zijn van een vader en een moeder met hun vier kinderen.'

'Vier kinderen?' zegt Zuko verbaasd. 'Hebben ze zoveel kinderen?' Zuko denk even na. Hij kent geen één gezin met vier kinderen. De meeste vaders en moeders hier hebben maar één kind. Hooguit twee. Dan kijkt hij naar zijn brandweerkazerne. Stel je voor dat hij hier met nog drie kinderen zou wonen en dat die dan allemaal aan zijn LEGO zouden zitten. Hij weet niet of hij dat wel zo leuk zou vinden, hoor.

Mam ziet dat hij het vreemd vindt. 'In Nederland is het heel gewoon als je meerdere kinderen hebt.

Sommige gezinnen hebben er zelfs wel tien.'

'Tien?' Zuko kan zijn oren niet geloven.

Dan klinkt vaders stem weer: 'Hier is China bepaalt de overheid hoeveel kinderen een gezin mag hebben.'

'En in Nederland dan?'

'Daar maakt het niet uit. Dat mag je zelf weten.'

Zuko vindt het maar gek allemaal. 'Dus jullie kennen dat gezin helemaal niet?'

Vader begint weer in de Bijbel te bladeren. Weer houdt hij zijn vinger bij een vers en leest: "Zoals ons ene lichaam vele delen heeft en die delen niet allemaal dezelfde functie hebben, zo zijn we samen één lichaam in Christus en zijn we, ieder apart, elkaars lichaamsdelen." Ook al kennen we elkaar niet. In Christus zijn we één lichaam.'

Zuko schudt zijn hoofd. 'Ik begrijp er echt niets van.'

Vader glimlacht. 'Het is ook allemaal heel lastig. Lees maar veel uit deze Bijbel. Je mag hem pakken wanneer je wilt. En we zullen ook elke avond een stuk samen lezen, goed?'

Zuko knikt blij.

'Volgende week vieren we het feest van de geboorte van de Heere Jezus. We willen dat hier thuis doen.

Met een stuk of tien mensen. Meer kan gewoon niet, want dat gaat opvallen. We mogen geen risico lopen. Mijn collega zal de avond leiden. We zullen bidden, een stuk uit de Bijbel lezen en zingen.' 'Mag ik daar ook bij zijn?' vraagt Zuko enthousiast.

Zijn vader slaat hem op zijn schouder. 'Tuurlijk, jongen! Maar praat er echt met niemand over, hè!' 'Nee, papa, dat zal ik echt niet doen.'

Elke avond leest Zuko uit de Bijbel. Soms lijkt het of hij het steeds beter gaat begrijpen, maar soms vindt hij het ineens allemaal toch weer zo moeilijk. Maar hij geeft niet op. Vooral van het samen met papa uit de Bijbel lezen geniet hij enorm. Het lukt wel een beetje op dat papa ook nog niet alles begrijpt, maar hij ziet aan papa wel dat hij heel veel van de Heere Jezus is gaan houden. De liefde moet het belangrijkste zijn, zei papa pas nog.

Op een avond, als ze zitten te eten vraagt Zuko: 'Maar als niemand erover praat, hoe weet je dan wie er allemaal van de Heere Jezus houden?'

'Tja... dat weet je ook niet, dat is juist zo lastig,' antwoordt vader. 'Daarom kiezen we voor de veiligste weg. Onze mond houden.'

'Maar die collega die jou die Bijbel gaf, die praatte er dus wel over.'

Vader en moeder kijken ineens heel verdrietig. Vader staart naar zijn bord. Dan kijkt hij met verdrietige ogen naar Zuko en zegt: 'Mijn collega is weg. Niemand weet waar hij is. Hij is al heel de week niet op het werk verschenen. We hopen niet dat zijn geloof in de Heere Jezus er iets mee te maken heeft.'

'Wat erg. Waarom worden de mensen daar zo boos om? We doen toch niets verkeers?'

Moeder haalt haar schouders op. 'We doen ook niets verkeerd, maar zij zien dat anders.'

'Maar als iedereen bang wordt gemaakt, dan zullen er niet veel mensen in de Heere Jezus gaan geloven, toch?'

Zonder iets te zeggen staat mam op en loopt ze naar de keuken. Ze komt terug met een vliegenmepper en een stofdoek. Ze spreidt de doek uit op tafel en gaat weer zitten.

'Wat gaat u daar nou mee doen?' vraagt Zuko verbaasd.

'Stel,' begint moeder dan. 'Deze doek heb ik net gebruikt, hij is helemaal vies en zit vol stof. Wat gebeurt er als ik er met mijn vliegenmepper op zou slaan?'

Zuko denkt even na. 'Dan zie je allemaal stof omhoog springen?' vraagt Zuko aarzelend.

'Juist!' zegt moeder. 'En waar gaat dat stof dan heen?'

Zuko haalt zijn schouders op. 'Overal heen. Alle kanten op. Maar dat zie je niet.'

'Precies!' zegt moeder enthousiast. 'Juist doordat wij onderdrukt worden, verspreidt het Woord van God zich. Niemand weet precies waarnaartoe. Maar dat het gebeurt weten we wel en daar mogen we ook op vertrouwen. Maar omdat we niet precies weten waar het zich heen verspreidt, moeten we erg voorzichtig zijn.'

Zuko knikt. Hij begrijpt het nu ietsje beter.

Vanavond is het eindelijk zover. Vanavond komen er mensen naar Zuko's huis om de geboorte van de Heere Jezus te gedenken. Hij heeft deze week veel over Zijn geboorte gelezen. Dat Hij geboren moest worden in een stal en in een voerbak werd gelegd. Hij had er graag een plaatje van gehad, want hij kan zich er niets bij voorstellen. Een stal? Een voerbak? Hier in de grote stad heeft hij nog nooit een stal gezien. Hij heeft er op school volgens mij wel een keer iets over gehoord, maar dat kan hij zich niet goed meer herinneren. Eén voor één komen er mensen binnen dwarrelen. Hij heeft ze nog nooit gezien. Of wacht... die laatste man die binnenkwam? Is dat niet Guo's vader? Hij kijkt nog eens goed naar de man. Ja! Het is hem. De man komt naar hem toe en buigt. Zuko buigt ook.

'Groeten van Guo,' zegt hij dan.

Nu weet Zuko het heel zeker. Het is echt de vader van Guo. Zou Guo ook weten dat zijn vader hier is? Hij twijfelt. Hij heeft Guo er nog nooit over gehoord. Maar ja, Zuko heeft ook nooit iets over zijn vader en moeder verteld. Als iedereen er is doet mam de deur dicht.

Dan begint vader te praten: 'Welkom allemaal. Fijn dat jullie er zijn om vanavond de geboorte van de Heere Jezus Christus te gedenken. We betreuren het dat mijn collega hier vanavond niet bij kan zijn. We weten niet waar hij is, maar we zullen voor hem bidden. Ook zullen we bidden dat we dankbaar zijn dat de Heere ons hart heeft aangeraakt.'

Iedereen buigt zijn hoofd en vader doet het gebed. Daarna leest iedereen een stuk uit de Bijbel. Tussen elke stuk zingen ze een Psalm. Heel zachtjes, want stel je voor dat iemand het hoort. Mam zet af en toe wat hapjes op tafel en zorgt voor thee. De avond vliegt voorbij. Als iedereen weg is, zucht vader opgelucht. 'Alles is goed verlopen.'

Uit dankbaarheid doen ze met z'n drieën nog een gebed.

'En nu naar bed. Het is laat zat,' zegt vader dan tegen Zuko.

Nadat Zuko zijn tanden heeft gepoetst en zijn pyjama heeft aangedaan, loopt hij naar zijn kamer. Hij is erg moe. Het was een mooie en indrukwekkende avond. Als hij gaat liggen voelt hij iets hards onder zijn kussen. Wat is dat nou toch? Hij tilt het kussen op en kijkt. Hij slaat zijn hand voor zijn mond.

'Een platenbijbel!' roept hij uit. Hij pakt het boek op en rent ermee naar de woonkamer. In de deuropening blijft hij staan.

'Kijk eens wat er onder mijn kussen lag?' Vol trots houdt hij het boek omhoog.

'Vind je hem mooi?' vraagt moeder.

'Mooi? Ik vind het fantastisch! Het mooiste kerstcadeau dat ik ooit gekregen heb.

Mooier dan al het LEGO in de wereld!'

Hij geeft zijn vader en moeder een dikke knuffel. Dan gaat hij snel weer terug naar bed om zijn nieuwe Bijbel te bekijken. Eindelijk weet hij hoe de stal en de kribbe eruitzagen. Dan vouwt hij zijn handen en zegt: 'U was zo rijk. U had alles toen U bij Uw Vader in de hemel woonde. Kijk eens hoe U geboren bent. In grote armoede. U had niet eens een wieg. Maar U deed het allemaal voor mij. Dank u wel. Amen.' Met de Bijbel in zijn handen valt hij in een diepe slaap.

Het verhaal van de vervolgte Kerk

Nodig gratis een HVC spreker uit bij u op school, in de kerk, bij de vereniging of een andere bijeenkomst! Met passend beeldmateriaal en persoonlijke verhalen nemen de sprekers u op een boeiende manier mee in het verhaal van de vervolgte Kerk.

Binnen HVC zijn meerdere voorlichters beschikbaar. Zij vertellen vanuit hun ervaringen en de praktijk. De HVC-sprekers zijn mensen die projectlanden hebben bezocht en actuele kennis hebben van de situatie in het land.

Nodig een spreker uit:

stichtinghvc.nl/spreker